

[Annette Just]

at Maastricht-traktaten primært skal sikre den politiske kontrol med de fire uhyrer – det anbefalede CD også, da vi stemte for det indre marked – fri kapitalbevægelse, frihed for varer, frihed for personer og frihed for tjenesteydelser! Det sidste går Fremskridtspartiet ind for. Vi går ikke ind for den politiske kontrol af det hele, som vi nu lige har sat i gang.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg vil da takke for den bevægelse i CD's synspunkter, som hr. Peter Duetoft i dag giver udtryk for. Det er jeg glad for, men jeg mener nok, CD mangler noget i sine overvejelser om behovet for at åbne. Og her tror jeg, at vi skal interessere os meget mere for, for det første at de central- og østeuropæiske lande skal have lov til at sidde med ved bordet politisk og have tilsagn om medlemskab, for det andet at de skal have mulighed for at beskytte deres egne markeder i en lang overgangsperiode – det er vel det, der er det væsentlige – samtidig med at de skal have lov til at sælge på vores markeder. Det vil jeg ikke påstå bliver lettere for os i den nødvendige omstillingsproces, men det er det, der er nødvendigt: at vi giver dem et tilsagn om, at de også har lov til at beskytte deres markeder. De tal, vi kender i dag, viser, at vores varer strømmer ind på deres markeder, mens de har store problemer med at sælge deres varer på vores markeder.

Må jeg så sige til fru Annette Just: Det er jo klar snak, at der ikke skal være nogen som helst politisk kontrol, men så er det, vi andre får vanskeligheder, når vi skal ud og fortælle f.eks. en tekstilarbejder i Herning, hvor jeg er valgt, og hvor statsministeren jo også er valgt, at der skal åbnes for tekstilvarer fra Polen. Det mener jeg der skal – for at få Europa til at hænge sammen. Jeg vil sige til den tekstilarbejder i Herning, at hun ikke skal risikere, at hendes arbejdsgiver flytter fabrikken fra Herning til Polen, hvis det er for at svine vandet i Østersøen til nede ved Polen. Vi må have et politisk samarbejde her, så der bliver minimumsregler for miljø, arbejdsmiljø og sociale rettigheder. Det er derfor, det politiske er så nødvendigt, især hvis vi vil integrere og åbne op over for Østeuropa. Det er det, der er essentielt i denne debat.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

I denne sag tror jeg ikke, hr. Gade og jeg er så uenige. Tilsagn om medlemskab – ja! Jeg er også enig i, at disse lande skal sidde med ved bordet politisk. Det var faktisk det, jeg sagde, og jeg er glad for, at hr. Delors nu også har det synspunkt. Men hvad jeg er bange for, er, at man i ordene »tilsagn om medlemskab« lægger et over nat-medlemskab, der er 100 pct., og dermed lover de lande mere, end man kan holde. Det værste, der overhovedet kan ske på Københavnstopmødet, er jo, at man vedtager nogle beslutninger, som så ikke holder alligevel. Så bliver frustrationen endnu større.

Det, jeg holder fast i, er, at disse lande skal have en markering af, at de kan blive medlemmer. De skal have de politiske muligheder for at deltage, men på den handelsmæssige side må der altså være nogle grænser i første omgang, nogle overgangsordninger, som jo ikke er anderledes end dem, Spanien og Portugal og Grækenland fik i sin tid. Det kan være, at de skal være på et andet niveau, når det er Østeuropa, vi taler om, men i princippet er det jo det samme.

I øvrigt er jeg selvfølgelig enig i, at man godt kan have en grænse, der er åben den ene vej og ikke den anden vej. Det er netop det, jeg står og siger: at man er nødt til at bruge handelspolitikken på den måde; det er ikke, som fru Annette Just tror: at fri handel løser alle problemer. Jeg er enig i, at man bliver nødt til at beskytte disse landes produkter i en periode, og jeg er også enig i, at de ikke bare hæmningsløst skal kunne sælge produkter her, som ikke lever op til miljøkrav osv.

Må jeg lige til sidst sige til fru Annette Just, at hvis fru Annette Just ville gå tilbage og se, hvad der faktisk skete i forbindelse med den tyske genforening, ville hun konstatere, at det ikke var det, at det pludselig blev ét land af navn, der var problemet. Det havde ikke givet nogen problemer. Næh, det, der var problemet, var jo, at man i løbet af utrolig kort tid lod den vestlige økonomi rulle ind i DDR uden nogen som helst form for hæmninger. Det, der har givet problemet, er den frie handel uden restriktioner mellem det gamle DDR og det gamle Vesttyskland, for det førte til, at det økonomiske liv i det gamle DDR døde ud. Derfor er det ikke korrekt, når fru Annette Just siger, at de dér ting kan sammenlignes.